

בית משפט השלום בקריית גת

23 מאי 2011

ת"פ 11-01-12444 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט אלון אינפלד

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד מירי ויינשטיין, פמ"ד לכיש

נגד

הנאשם

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעשייה בהתרשלות של מעשה העלול להפיץ מחלה לפי סעיף 218 (רישא) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.
2. על פי כתב האישום המתוקן, ועל פי העובדות שלגביהן הוסכם בין הצדדים, הנאשם נושא וירוס HIV הגורם לתסמונת הכשל החיסוני הנרכש - AIDS. זאת הוא יודע מאז אובחן בשנת 2006. מאפריל 2008, ועד נובמבר אותה שנה, חי הנאשם עם המתלוננת. בתקופה זו קיים הנאשם יחסי מין עם המתלוננת, מבלי לידעה כי הוא נשא HIV ומבלי לנקוט באמצעי זהירות בעת קיום יחסי המין. אין מחלוקת כי הנאשם חשף את המתלוננת לסכנת הידבקות במחלת ה - AIDS ולמזלה, בפועל, היא לא נדבקה.
3. מבחינת היסוד הנפשי, הוסכם בין הצדדים כי המעשה נעשה ברשלנות ולא בזדון. זאת, לאחר שהנאשם שוחח עם אחותה של המתלוננת, בטרם קיים לראשונה יחסי מין עם המתלוננת. האחות מסרה לנאשם כי המתלוננת עצמה נושאת את הנגיף, וממילא הבין הנאשם כי אין הוא יכול להדביקה בנגיף. לפיכך הנאשם לא היה מודע כי הוא מקיים סיכון. יחד עם זאת, אין מחלוקת כי היה על הנאשם לדבר עם המתלוננת עצמה ולברר את המצב לאשורו. בכך שהנאשם קיים יחסי מין, מבלי לברר הדברים עד תומם, נהג ברשלנות פלילית.
4. התובעת, בטיעוניה לעונש, העלתה על נס את קדושת החיים והדגישה את הסיכון הגדול לחייה של המתלוננת. היא תיארה את סבלה של המתלוננת בעת ששמעה על הסיכון בו היא שרויה, הטיפולים והבדיקות שעברה ואף את החרדה אותה חוותה.

בית משפט השלום בקריית גת

23 מאי 2011

ת"פ 11-01-12444 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ

בפני כב' השופט אלון אינפלד

- התובעת ביקשה להטיל עונש שיש בו כדי להרתיע אחרים וכן את הנאשם אשר, לשיטתה, לא הפנים את חומרת מעשהו.
5. התובעת ביקשה להקיש מקרה זה לעניינו של **אברהם חגשי** ברע"פ 6136/09 (מיום 15.3.10), אשר עליו הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, אך לטעמי אין הנדון דומה לראייה. אמנם, שם ככאן, מדובר בקיום מערכת יחסים מינית, לאורך זמן, מבלי ליידע את בת הזוג לגבי נשיאת הווירוס ומבלי לדאוג להגנה. אולם, שם הורשע הנאשם גם במעשה תקיפה, שם דובר במערכת יחסים עם קטינה ובעיקר, שם דובר במצב בו פעל הנאשם במודעות מלאה לסיכון שהוא יוצר, בעוד אצלנו, כהסכמת הצדדים, הנאשם לא ידע בפועל אלא התרשל.
6. הסנגור הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שעברו כמעט נקי, ואין לו ברישומיו עבירה דומה. הסנגור ציין כי בעת קיום מערכת היחסים, טיפל הנאשם במתלוננת, שחלתה במגוון עבירות אחרות, לרבות נפשיות. כן הדגיש הסנגור את העובדה כי בסופו של יום המתלוננת לא נדבקה בכל מחלה. לבסוף הגיש הסנגור מסמכים המלמדים על מצב בריאותו של הנאשם, שהוא אכן רעוע, כאשר הנגיף אותו הוא נושא מתחיל ליתן את אותותיו במצב בריאותו.

דיון

7. רוב הפסיקה שעסקה בעבירה לפי סעיף 218, בהקשר לנגיף HIV, עסקה בעבירה לפי הסיפא של הסעיף, היינו מי ש"עשה את המעשה במזיד", מעשה שלצדו עונש מרבי בן 7 שנות מאסר. כזכור, הנאשם דן הורשע בעוון אשר ברישא של הסעיף, שכן יצר את הסיכון ברשלנות.
8. הדבר טבעי, שכן לא קל לדמיין נסיבות בהן המעשה נעשה ברשלנות ולא במזיד, או לפחות בעצימת עיניים. כך לדוגמא, אפילו בת"פ (באר שבע) 8271/05 **מדינת ישראל נ' זלינצ'וק** (מיום 19.2.06), בו הורשע הנאשם שם (בין השאר) בעבירה לפי הרישא של סעיף 218 (בכך שנשך קורבן שוד למרות היותו נשא) התייחס בית המשפט אל חומרת המעשה בביטוי "עצימת עיניים".
9. אולם, על פי הסכמת הצדדים, במקרה זה, הנאשם סבר שהמתלוננת כבר חולה, ולפיכך אין כל סיכון. אמנם, נוכח טיב הסיכון הייתה, נורמטיבית, חובה לבדוק ולברר את הדבר ובכך חטא הנאשם. אך הנאשם דן לא חטא ביצירת סיכון במודע.

בית משפט השלום בקריית גת

23 מאי 2011

ת"פ 11-01-12444 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט אלון אינפלד

10. יש לזכור כי רמת הענישה בעבירות השונות של יצירת סיכון אינה אחידה. כך לדוגמא, למרות המלחמה הקשה שמנהלת החברה הישראלית בתאונות הדרכים, רוב מוחלט של עבירות התעבורה, אם לא נגרמה בהם פגיעה ממש, לא יביאו לענישה בדרך של מאסר בפועל. כך, אפילו על נהיגה בשכרות, ללא עבר מכביד וללא נפגעים, תהיה הענישה בפסילת רישיון הנהיגה לתקופה ממושכת, אך לא במאסר בפועל. זאת, למרות שהנוהג בשכרות בודאי מודע היטב לכך שהוא מסכן בפועל, מסכן עד מאוד, חיי אדם.

11. סיכון חיי אדם בעת קיום יחסי מין נתפס, אינטואיטיבית, כחמור יותר מהסיכון בדרכים, אף אם אין ראייה אמפירית להבדל סטטיסטי בסיכון. שכן, ביחסי המין, מדובר בגרימת סיכון מוחשי לנפגע, על מנת שהפוגע יפיק הנאה פיזית. יתרה מזו, כאשר מדובר בסיכון של אדם מסוים, ולא סיכון של פרטים בלתי מסוימים מתוך הציבור, יש תחושה מוצדקת של אשמה כבדה יותר. זאת לא רק בשל התחושה ש"כל הקבוע כמחצה על מחצה דמיי" (בבלי, כתובות טו:), אלא משום שמדובר בנפגע אשר כלפיו יש לפגוע חובת זהירות אישית, ישירה ומוגברת.

12. יש לציין כי אותו **זלינצ'וק** אשר הורשע גם בעבירת השוד, נדון לשנתיים מאסר, ולהפעלת מאסר על תנאי, למרות עברו הפלילי המכביד מאוד. אם כי, נראה שמצבו הרפואי היה חמור עוד יותר ממצבו הרפואי של הנאשם, אשר גם כן חולה מאוד, כמפורט בתיעוד הרפואי שהוצג. באותו מקרה, ניכר היה שבית המשפט נתן משקל של ממש לעבירה לפי סעיף 218(א), למרות שמדובר בעבירת רשלנות הטפלה לעבירת השוד.

13. בהקשר זה יש לזכור כי הנאשם היה מודע לכך שהוא מקיים יחסי מין בהיותו נשא. משמע, הוא היה מודע לרכיב העיקרי של הסיכון. בנסיבות כאלה, החובה לוודא את קיומו של הגורם המסיר את הסכנה, היינו היות בת הזוג נשאת, היא חובה מוגברת. לפיכך, למרות שמדובר בעבירת רשלנות בלבד, הרי שהמעשה הוא בצד החמור של הרשלנות, במידה המתקרבת לעצימת עיניים.

14. **סיכומו של דבר**, בניגוד לעבירות הנהיגה, בשים לב לעוצמת הסכנה וחובת הזהירות המוגברת כלפי בן זוג ליחסי מין, יש מקום במקרה זה להטיל מאסר בפועל. אולם, איני סבור כי בשל עבירת רשלנות בלבד, בה בפועל לא התממש הסיכון העיקרי, יהיה זה הוגן להטיל על הנאשם, שמעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת. זאת, במיוחד בשים לב למצבו הרפואי החרגי. לפיכך

בית משפט השלום בקריית גת

23 מאי 2011

ת"פ 12444-01-11 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט אלון אינפלד

יש להסתפק בתקופת מאסר קצרה יחסית, אך לריצוי בפועל ולא בעבודות שירות. כן יש להטיל מאסר על תנאי, שיש עמו הרתעה.
15. יש מקום בהחלט להטיל על הנאשם פיצוי למתלוננת, למרות שיש לנאשם קושי של ממש לשלמו. זאת, נוכח החוויה הקשה שעברה.
16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 45 ימי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי סעיף 218 לחוק העונשין, עבירה של גרימת פגיעה בגוף האדם ברשלנות (שעונשה שלוש שנות מאסר ומעלה) או כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות מודעת כלפי גופו של אדם.

ג. פיצוי בסך 1800 ₪ למתלוננת, שפרטיה יימסרו למזכירות על ידי התביעה. הפיצוי ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.11.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.7.11 בבית סוהר דקל, אלא אם יקבל הוראה אחרת ממחלקת האסיר בשב"ס, ככל שיש ערבויות בתיק זה, יעמדו בתוקפם להבטחת ההתייצבות.

שימת לב שב"ס למחלת הנאשם ולשיקול דעתם אם לזמנו למיון מוקדם נוכח מצבו.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"א, 23 מאי 2011, בנוכחות הנאשם, סנגורו עו"ד כהנא, התובעת עו"ד ויינשטיין והמתורגמן [REDACTED]

אלון אינפלד, שופט

בית משפט השלום בקריית גת

23 מאי 2011

ת"פ 12444-01-11 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט אלון אינפלד